

Pécsi Ítéltábla

Mf.I.30.052/2024/3.szám

A felperes:

felperes1 egyéni vállalkozó (cím1)

A felperes képviselője:

Név ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Név1 ügyvéd (cím4)

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes 17. sorszám alatt

A per tárgya:

munkavállalói jogellenes jogviszony megszüntetés

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

11.M.70.017/2024/16.szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 23.700 (huszonháromezer-hétszáz) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító jelét/adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes festékszóró, fényező munkakörben állt az egyéni vállalkozó munkáltató alkalmazásában 2022. november 25. napjától. A felperes a Kft. megrendelésére végeztetett munkát a munkavállalóival, azonban 2023. április hónapban elszámolási vita alakult ki a megrendelő és a vállalkozó között, emiatt a felperes 2023. április végén arra utasította a munkavállalóit, hogy május első hetében ne menjenek dolgozni, de ígérte, hogy keresi a megoldást. Az alperes 2023. május 2-án és 3-án is több alkalommal érdeklődött üzenetben a felperesnél a továbbiakról, a munkáltató azonban nem adott részére utasítást a munkavégzésre. A felperes a 2023. április havi, 296.000 forint összegű munkabérét nem fizette meg az alperesnek.
- [2] A Kft. 2023. május 8. napjától munkaszerződéssel alkalmazta a felperes munkavállalóit. Miután erről a felperes tudomást szerzett, 2023. május 15-én üzenetben szólította fel az alkalmazottait, így az alperest is, hogy igazolják a május havi távollétüket, ennek azonban az alperes nem tett eleget.
- [3] A felperes végül a 2023. május 31. napján kelt levélben tájékoztatta az alperest arról, hogy a magatartását úgy tekinti, hogy 2023. május 1. napjával megszüntette a munkaviszonyát, még hozzá jogellenesen, amikor a munkavégzési kötelezettségének nem tett eleget, távolmaradását nem indokolta, és a munkáltató megkeresésére nem reagált. Az alperes a 2023. június 7-én kelt válaszában úgy nyilatkozott, hogy a felperes levelében írtakat nem fogadja el.
- [4] A Vármegyei Kormányhivatal Munkavédelmi Osztály 812.000 forint munkaügyi bírságot szabott ki a felperes munkáltatóval szemben, mivel nyolc munkavállaló, köztük az alperes tekintetében nem tett eleget a munkaviszony-bejelentési kötelezettségének, annak ellenére, hogy 2023. május 1., 2., 3. és 4. napján munkaviszonyban álltak nála.
- [5] A felperes keresetében 296.400 forint felmondási időre járó távolléti díj, valamint a késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 84. § (1) bekezdésére hivatkozva. Állítása szerint az alperes 2023. május 1. napjával jogellenesen megszüntette a nála létesített munkaviszonyát azzal, hogy nem tett eleget a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségének, és munkaviszonyt létesített a Kft.-vel, amely párhuzamos foglalkoztatás véleménye szerint nem lehetséges. A munkaviszony megszüntetését munkáltatóként elfogadta, erről tájékoztatta az alperest 2023. május 31-én. Ezt a nyilatkozatát az alperes nem támadta meg, és az Mt. 287. § (1) és (3) bekezdése értelmében azt már nem is teheti meg. Ugyanakkor munkáltatóként a felmondási időre járó távolléti díjra igényt tart.
- [6] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Állította, hogy 2023. április végén a felperes közölte vele és hét munkatársával, hogy ne menjen dolgozni, mert a megrendelővel, a Kft.-vel nézeteltérése támadt, ezért munkát biztosítani és munkabért fizetni nem tud. Többszöri érdeklődésére érdemi választ nem kapott. 2023. május 4. napján arról értesült telefonon, hogy a felperes 2023. április 30. napjával meg kívánja szüntetni a munkaviszonyát, a munkaviszony megszűnésére vonatkozó okiratokat azonban nem adta ki a részére. Azt elismerte, hogy 2023. május 8-án munkaviszonyt létesített a Kft.-vel, de tagadta, hogy a felperessel fennállt munkaviszonyát megszüntette volna. Álláspontja szerint nem mulasztott határidőt, amikor a munkáltató 2023. május 31-i tájékoztatását nem támadta keresettel a bíróság előtt; a munkaviszony jogellenes megszüntetését legfeljebb a bíróság állapíthatja meg.
- [7] Egyúttal viszontkeresetet terjesztett elő a 2023. év április hónapra vonatkozó 296.000 forint elmaradt munkabér és annak kamata, valamint a perköltség megfizetése érdekében.
- [8] A felperes a viszontkereseti ellenkérelmében elismerte, hogy egy havi munkabérrel tartozik az alperes részére.

- [9] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaptalannak találta, és elutasította, a viszontkeresetet azonban alaposnak ítélte, és azzal egyezően kötelezte a felperest az elmaradt munkabér, valamint a perköltség megfizetésére. Az elmaradt munkabér tekintetében az ítéletet előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az Mt. 64. § (1) bekezdés b) pontja, valamint az Mt. 31. §-a folytán alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:4. § (1)-(3) bekezdései egybevetésével, a munkajogi igény érvényesítésének egyes kérdéseiről szóló 4/2013. (IX. 23.) KMK vélemény 7. pontjában írt szempontok szerint eljárva, az eset összes körülményét értékelve arra a következtetésre jutott, hogy az alperes sem szóban, sem ráutaló magatartással nem szüntette meg a felperessel fennállt munkaviszonyát 2023. május 1. napjával. A peres eljárásban meghallgatott tanúk, tanú1 és tanú2 vallomása, valamint a kormányhivatal által lefolytatott hatósági eljárás beszerzett iratai alapján azt állapította meg, hogy a felperes utasította a dolgozókat, hogy 2023. május első hetében ne menjenek dolgozni, így a munkáltató volt az, aki elmulasztotta a foglalkoztatási kötelezettségét. Sőt, tanú1 tanú vallomásából az derült ki, hogy május 5-én a felperes munkáltató közölte vele, hogy április 30-ával „kijelenti” őket, azaz megszünteti a munkavállalók munkaviszonyát. Ezt a munkatárs tanúknak a közigazgatási hatósági eljárásban készült jegyzőkönyvbe foglalt előadása megerősítette.
- [10] A felperesnek az Mt. 287. § (1) és (3) bekezdésével összefüggő érvelése kapcsán kifejtette, hogy e jogszabályi rendelkezések helyes értelmezése szerint a munkavállaló munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos igényérvényesítés a munkavállaló státuszát nem érinti, kizárólag anyagi követelésre korlátozódhat. A felperes keresetét az Mt. 84. § (1) bekezdésére alapította, ami az általános elévülési időn belül volt érvényesíthető.
- [11] A felperes tehát nem bizonyította, hogy az alperes megszüntette a munkaviszonyát, méghozzá jogellenesen. Emiatt kártérítésként érvényesített távolléti díjra sem tarthat igényt.
- [12] Ugyanakkor az alperes viszontkeresetét alaposnak ítélte, és a 2023. április havi munkabér megfizetésére kötelezte a felperest az elismerő nyilatkozatára figyelemmel az Mt. 42. § (2) bekezdés b) pontja, a 80. § (2) bekezdése és a 158. § (1) bekezdése alapján.
- [13] E határozattal szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását és a keresete teljesítését kérte. Hangsúlyozta, a közigazgatási hatósági eljárásban keletkezett okiratok alapján megállapítható, hogy 2023. május 5. napján az alperes már a Kft. alkalmazásában állt, ezzel megszegte a munkáltató utasítását, amely arra irányult, hogy további utasításig álljon rendelkezésére. Véleménye szerint a párhuzamos foglalkoztatás kizárt, hiszen heti 40 órában, hétfőtől péntekig 8.00-16.00 óráig létesített két munkaviszonyban egyszerre nem tud munkát végezni a munkavállaló. Előadta, hogy 2023. május második hetétől tudott volna munkát biztosítani az alperesnek más helyszínen, aki azonban a megkeresésére nem reagált. Felhívta a figyelmet arra, hogy a munkaügyi bírságot kiszabó határozatot a közigazgatási hatóság saját hatáskörben visszavonta, ezért véleménye szerint annak tartalmára hivatkozni nem lehet.
- [14] Továbbra is állította, hogy a saját, 2023. május 31-én kelt tájékoztatása, amely a munkaviszony alperes általi jogellenes megszüntetésére vonatkozó döntését tartalmazta, olyan tartalmú okirat, amely ellen a munkavállaló keresetet terjeszthetett volna elő az Mt. 287. § (1) és (3) bekezdésében írt harminc nap jogvesztő határidőn belül, ha azzal nem ért egyet. Mivel ezt nem tette meg, elismerte, hogy ő szüntette meg a munkaviszonyát 2023. május 1. napján jogellenesen, és utóbb ezt már nem teheti kétségessé.
- [15] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [16] A fellebbezés nem alapos.

- [17] A másodfokú bíróság a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezési kérelem korlátai között, a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjában írt felülbírálati jogkörök gyakorlásával bírálta el az alábbiak szerint.
- [18] A jogvita alapját az képezte, így az eljáró bíróságoknak abban a kérdésben kellett állást foglalniuk, hogy az alperes megszüntette-e a munkaviszonyát – mégpedig jogellenesen – ráutaló magatartással 2023. május 1. napján.
- [19] Ebben a körben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítése szükséges a fellebbezés keretei között annyiban, hogy az alperes munkaviszonyt létesített a Kft.-vel 2023. május 8. napján. A felperes fellebbezésében írt május 5-ével szemben ez a dátum állapítható meg az elsőfokú eljárásban 13. sorszám alatt csatolt közigazgatási hatósági eljárás során a felperes alkalmazásában állt nyolc munkavállaló által tett tanúvallomásokról felvett jegyzőkönyvek alapján, és ezt erősítette meg a jelen perben meghallgatott tanú tanú, valamint maga az alperes.
- [20] Ebből a körülményből azonban önmagában nem lehet levonni azt a következtetést, hogy az alperes egy héttel korábban, 2023. május 1. napjával megszüntette a felperesnél fennállt munkaviszonyát. További jogviszony létesítése nem kizárt, és a felek közötti jogvita eldöntése szempontjából az sem releváns, hogy az új jogviszonyban hogyan foglalkoztatta az alperest az új munkáltató. Az viszont kétségtől megállapítható, hogy maga a felperes mondta azt a dolgozóinak, ne menjenek dolgozni május elején – ezt tartalmazza a felperes egyéni vállalkozó személyes nyilatkozata is (M.70.017/2024/16. számú jegyzőkönyv).
- [21] Az alperes mindvégig következetesen állította az elsőfokú eljárás során, hogy a felperes volt az, aki nem tudott munkát biztosítani részére május elején, többszöri kérdésére munkautasítást nem adott, és a munkabére kifizetése is kétséges volt: ezt támasztják alá a perben bemutatott és a közigazgatási eljárásban csatolt sms, illetve messenger üzenetek, valamint a tanúvallomások. Ezért okszerűtlenül hívta fel a felperes a munkavállalókat, így az alperest 2023. május 15-én üzenetben, hogy igazolják a távollétük okát. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a felperes ekkor sem adott utasítást az alperesnek konkrét munkára vonatkozóan: mikor, hol és mit végezzen el, amit a munkavállaló nem teljesített.
- [22] A felperes fellebbezése kapcsán utal arra a másodfokú bíróság, hogy a közigazgatási eljárás irataiból valóban megállapítható, a hatóság visszavonta a munkaügyi bírságot kiszabó határozatát – ennyiben pontosításra szorul a tényállás –, azonban sem a bírság kiszabása önmagában, sem annak visszavonása nem bírt döntő jelentőséggel, miután a perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok (tanúvallomások, üzenetek) és a felek személyes nyilatkozata alapján a jogvita eldöntése szempontjából relevánsnak minősülő tények egyértelműen megállapíthatók voltak.
- [23] Alaptalanul hivatkozott a felperes az alperes által szerinte elmulasztott, az Mt. 287.§ (1) és (3) bekezdésében írt harmincnapos keresetindítási határidőre. A munkáltató 2023. május 31-i egyoldalú jognyilatkozatát nem kellett megtámadnia az alperesnek és azt követően keresetlevelet benyújtania, hiszen a munkáltató értesítése joghatás kiváltására nem volt alkalmas, az nem értékelhető munkáltatói döntésként, és jogorvoslati tájékoztatást sem tartalmazott [Mt. 287. § (1) bekezdés]. Ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, a munkaviszony munkavállaló általi megszüntetésével kapcsolatos igényérvényesítés a munkavállaló státuszát nem érinti. A felperes igénye az Mt. 84. § (1) bekezdésén alapult, amivel szemben az alperes jogszerűen védekezhetett úgy, hogy a felperesnél fennállt munkaviszonyát nem szüntette meg, így ezt a bíróság vizsgálhatta.
- [24] A Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében a felperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy az alperes mondta fel a munkaviszonyt 2023. május 1-én ráutaló magatartással, amely jogellenes

volt, de ezt teljesíteni nem tudta, így jogellenes munkaviszony megszüntetés hiányában az alperessel szemben az Mt. 84. § (1) bekezdésében írt jogkövetkezményre, a kártérítésre sem tarthat igényt.

- [25] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően alaptalannak találta a felperes keresetét, ezért az azt elutasító elsőfokú ítéletet – fellebbezett részében – helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.
- [26] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, de az alperes a másodfokú eljárásban ellenkérelmet nem terjesztett elő, és perköltséget nem számított fel a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint, így arról rendelkezni nem kellett. A pereszes felperes köteles megfizetni a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam javára a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) értelmében.
- [27] A másodfokú bíróság az ítéletét tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

Pécs, 2025. február 4.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró